

POP, CORNEL

n. 14 decembrie 1883, Vezendin, jud. Sălaj
d. 1950, Carei, jud. Satu Mare

Provine dintr-o importantă familie românească, fiind fiul lui Demetriu Pop, care era proprietar și avocat și al Iuliei Sfura. Nașul său de botez a fost Gavril Lazăr de Purcăreți, cel care a făcut parte din delegația memorandiștilor. Ca elev a frecventat cursurile primare în satul natal, iar mai apoi Liceul din Oradea și Liceul greco-catolic din Beiuș, iar studiile universitare le-a absolvit la Ungvar. Diploma de avocat a obținut-o la Târgu Mureș în 8 iulie 1912. Cariera de avocat a început-o la Carei.

Practica avocațială a făcut-o în cabinetele de avocatură a lui Aurel Lazăr și mai apoi în cabinetul lui Aurel Vlad. În anul 1911 și-a deschis cabinet propriu în Carei.

S-a implicat în lupta de emancipare a românilor transilvăneni, fiind și membru al Partidului Național Român. A participat la Adunarea de la Alba Iulia ca delegat al Consiliului Național Satu Mare din cercul electoral Carei. În toamna anului 1918 a fost numit și comandantul gărzilor naționale din plasa Carei. După un an, în anul 1919, la alegerile electorale pentru Parlamentul României Mari, a fost ales deputat. Din pricina unor neînțelegeri în interiorul partidului, a decis să treacă în Partidul Național Liberal. În plan cultural a fost membru în diferite asociații și reuniuni profesionale.

În perioada interbelică s-a remarcat ca jurisconsult al orașului Carei și primar-delegat al aceluiași oraș între 1939 și 1940. A deținut din anul 1924 și funcția de procuror principal. S-a implicat în viața politică a României interbelice, fiind șeful organizației a Partidului Poporului din Oradea. Odată cu cedarea Ardealului de Nord Ungariei, a fost expulzat cu întreaga familie la 3 octombrie 1940 și s-a stabilit la Arad. Aici a deținut funcția de avocat principal al județului și Prefecturii Arad.

Pentru activitatea desfășurată a fost decorat cu *Ordinul Coroana României* în grad de ofițer, distincție primită în luna decembrie a anului 1924.